

P. Munch: Det ærede Medlem, der nu satte sig (Schövelin) . . . . (Stemmer: Han satte sig ikke, han gik) . . . . ja, den Skare, der omringede det ærede Medlem, gjorde det umuligt for mig at se, om han foretog sig en anden Handling end at sætte sig . . . . det ærede Medlem, der nu havde Ordet, citerede mine Udtalelser, men han citerede ikke rigtigt. Det ærede Medlem paastod, at jeg skulde have sagt, at hvis det havde været den dygtigste i sit Fag, noget saadant var overgaaet, var Lærefriheden i Fare. Det har jeg aldeles ikke sagt. At den dygtigste i sit Fag en Gang bliver pebet ud, sætter ikke Lærefriheden i Fare. Jeg sagde derimod, at Lærefriheden vilde være truet, hvis Statsmyndighederne udelukkede den dygtigste i Faget fra en Lærerpøst, et Embede ved Universitetet. Det vigtigste ved Universitetet er nemlig Ansættelsen med Universitetets Myndighed af en Lærer for Studenterne.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Lærefriheden ikke var truet, fordi en Professor blev angrebet fra Ministeriets Side for sine Handlinger udenfor Universitetet. Jo, Lærefriheden er netop i den alvorligste Fare i det Øjeblik, en Professor, som udenfor Universitetet udtaler sin politiske Anskuelse, i den Anledning trues med Afsked.

Rode: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) gav en meget træffende Skildring af Guden Loke. Han fremstillede ham som kløgtig og spidsfindig og sagde blandt andet, at han havde det Hverv at faa Guderne ud af de Klemmer, hvori de var komne. Naar f. Eks. den gode, men lidt kluntede Thor med det blonde Tveskæg var kommet i Klemme, var det Lokes Opgave at redde ham, og til den Redningsvirksomhed havde han bl. a. en stor Forklædningssevne: Han forvandlede sig til Laks, til Falk, til Lue. Der er dog en Episode i hans Liv, som endnu ikke er blevet optegnet. En Gang, da vedkommende Gud var i den alvorligste Fare, forklædte Loke sig paa en ganske ny Maade og holdt et opbyggeligt Foredrag om Grundtvig, og det var baade kløgtigt og spidsfindigt. Men alligevel var der ved Foredraget en Mangel, der var noget ejendommeligt ved dets Patos, som virkede saaledes, at alle, der hørte det, sagde: Nej! denne Gang var Lokes Forklædning dog for maske-
radeagtig.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) undskyldte sin Meningsfælde fra Fredensborg (Johan Knudsen) dermed, at det var ikke saa slemt at begaa Dumheder i sine unge Dage, værre var det at begaa dem som ældre. Deri har det ærede Medlem Ret, men det allerværste er at begaa Dumheder, baade naar man er ung og naar man er gammel. Og de, der nylig hørte det Foredrag, som ikke saa ueffent er blevet karakteriseret af den ærede sidste Taler — de, der lagde Mærke til den aabenbare Hulhed bag al den forlorne Alvor — tror jeg vil give mig Ret i, at det at være Piberdreng, naar man er ung, er undskyldeligt, og det at være Jeronimus, naar man bliver gammel, ja, det er der saa mange, der er, men værst er det at være Jeronimus, naar man er ung, og blive Piberdreng, naar man er gammel. (Afbrydelse). Nej, jeg mener naturligvis, at værst er det at være Piberdreng, naar man er ung, og bliver Jeronimus, naar man er gammel.

Møltesen: Jeg synes egentlig, vi er komne altfor langt bort fra Sagens Kerne. Forhandlingen er i Færd med at udvikle sig til personlige Ondskabsfuldheder og Aandrigheder mellem enkelte Medlemmer, som synes her at ville vaske deres Klæder, som de har gjort snavsede andet Steds. Sagen er i og for sig saa alvorlig, at den fortjener en alvorlig Behandling. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i, at denne Sag er for ringe til at bringes frem her i Tinget. I dette Ting bringes Sager frem, som har meget ringe Værdi — man siger, at alt skal kunne bringes frem her, og det er rigtigt, men man har ikke altid det rette Skøn over, hvad der er stort og hvad der er smaat. Det synes mig, at Forespørgselen er paa sin Plads. Den Sag, det drejer sig om, har vakt megen Opmærksomhed; jeg var oprørt i adskillig Tid over den Historie; jeg har det overfor Universitetet paa samme Maade som overfor en Kirke, jeg kan ikke give det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) Ret i, at der i denne Henseende er nogen Forskel. Begge Steder maa være hellige og ukrænkelige, og i alt Fald paa Universitetet maa en Debat optages med Grunde mod Grunde. Ethvert som helst Forsøg af den Art, som blev gjort forleden Aften, maa stemples som Gadedrengagtighed og skal ikke have noget som helst Forsvar.